

Сборник съдебна практика

Дело C-99/15

Christian Liffers
срещу
Producciones Mandarin SL
и
Mediaset España Comunicación SA

(Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo)

„Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Член 13, параграф 1 — Аудиовизуално произведение — Действие, с което се нарушават права — Вреди и загуби — Начини на изчисляване — Еднократна сума — Неимуществена вреда — Включване“

Резюме — Решение на Съда (пети състав) от 17 март 2016 г.

1. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Методи — Граматическо, систематично и телеологическо тълкуване*
2. *Сближаване на законодателствата — Спазване на правата върху интелектуална собственост — Директива 2004/48 — Мерки, процедури и правни средства за защита — Присъждане на обезщетение — Вреда, подлежаща на обезщетяване — Понятие — Неимуществена вреда — Включване*

(член 13, параграф 1, първа алинея от Директива 2004/48 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 14)

2. Член 13, параграф 1 от Директива 2004/48 относно упражняването на права върху интелектуалната собственост трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на лицето, увредено в резултат на нарушение на правото му върху интелектуална собственост, което претендира обезщетение за имуществените си вреди, изчислени в съответствие с параграф 1, втора алинея, буква б) от този член въз основа на размера на лицензионните и авторските възнаграждения или хонорари, които биха били дължими, в случай че нарушителят е поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост, да претендира освен това предвиденото в параграф 1, втора алинея, буква а) от посочения член обезщетение за неимуществените си вреди.

Наистина, с оглед на целите на Директива 2004/48 член 13, параграф 1, първа алинея от нея следва да се тълкува в смисъл, че той установява принципа, според който при изчисляването на размера на обезщетението, което следва да се изплати на притежателя на право върху интелектуалната собственост, трябва да се цели да му се гарантира пълно поправяне на

действително претърпените от него вреди, като се включват и възникналите евентуално неимуществени вреди. При определяне на размера на дължимото обезщетение като еднократна сума въз основа само на хипотетичните възнаграждения обаче се покриват само претърпените от засегнатия притежател на правото върху интелектуалната собственост имуществени вреди, така че за да бъде възможно цялостно обезщетяване, трябва този притежател на правото да може да претендира освен така изчисленото обезщетение и обезщетение за евентуално претърпените от него неимуществени вреди.

(вж. т. 25—27 и диспозитива)